

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

5. 'Θεός Πατησίων ἀριθ. 5.

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου, χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κ τ λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αὐτοῦστον Μακὲ : Ο ΚΟΜΗΣ ΛΑΒΕΡΝΗ, (μετὰ εἰκόνων) μετάφρασις
 Χαρ. Ἀννίνου. (συνέχεια). — *Fortuné Boisgobey* : ΤΟ ΚΟΜΜΕΝΟ
 ΧΕΡΙ, μετάφρασις Αἰσώπου. (συνέχεια). — Αἰσώπου : ΠΟΛΥ ΑΡΓΑ,
 Ἀθηναϊκὴ εἰκὼν.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
προσληρωτῆ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
 ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φρ. χρυσᾷ 15.
 Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλια 6.

ΑΥΤΟΥΣΤΟΥ ΜΑΚΕ

Ο ΚΟΜΗΣ ΛΑΒΕΡΝΗ

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ ΧΑΡ. ΑΝΝΙΝΟΥ

[Συνέχεια]

I'

ΣΚΑΚΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ !

[ÉCHEC AU ROI]

Ὁ βασιλεὺς ἐπλησίασεν εἰς τὴν μαρ-
 κησίαν βεθυθισμένην εἰς στυγνοτάτην με-
 λαγχολίαν. Δίαν δύσκολον θὰ ἦτο ν' ἀ-
 ποφανθῇ τις ἂν ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἦτο
 τεθλιμμένος ἢ νῦχαριστῆμένος διὰ τὰ συμ-
 βαίνοντα. Ἡμεῖς εἴμεθα ἡκιστα ἱστορικοὶ
 καὶ πολὺ μυθιστοριογράφοι, ὥστε ἀδυνα-
 τοῦμεν νὰ λύσωμεν τὸ ζήτημα.

Ἡ κυρία Μαιντενὼν ἐνόησε τὴν κατὰ-
 στασιν τοῦ πνεύματος τοῦ βασιλέως. Ἡ-
 σθάνθη τρόμον, ἀπεφάσισε δὲ νὰ μὴ τὴν
 ἀφήσῃ νὰ παραταθῇ ἐπὶ πολὺ.

— Τί φρονεῖτε περὶ πάντων τούτων
 σεῖς ἡ τόσον ἀτάραχος, κυρία ; εἶπεν ἐν
 μέρει χαριεντιζόμενος καὶ ἐν μέρει σοβα-
 ρὸς Λουδοβίκος ὁ ΙΔ' διὰ νὰ βολιδοσκο-
 πήσῃ τὸ ἔδαφος.

— Φρονῶ, Μεγαλειότατε, ὅτι παρό-
 μοιοι γαμήλιοι πράξεις ὡς ἡ ἡμετέρα, δὲν
 χάνονται ποτὲ ἄνευ λόγου, καὶ δὲν χάνον-
 ται δι' ὅλον τὸν κόσμον. Κάποιος ἔκλεψε
 τὸ θυλάκιον τοῦ ἀρχιεπισκόπου· αὐτὸ ἐγὼ
 θεωρῶ βέβαιον, ἐνόσω δὲν ἀποδεικνύεται
 ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος αὐτὸς εἶνε ὁ κλέπτης.

— ὦ ! καὶ τί συμφέρον ἔχει ;

— Μέγιστον συμφέρον, Μεγαλειότατε.
 Ἐν τούτοις κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην,
 δὲν δύναμαι νὰ ἐξακριβώσω τί συμφέρον
 ἔχουσιν οἱ ἄλλοι εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.
 Ἀπειλεῖται πάρα πολὺ τὸ ἰδικόν μου συμ-
 φέρον, ὥστε πρέπει νὰ προνοήσω.

— Τί δηλοῖ τούτο ; Νομίζετε ὅτι ἔ-
 χετε ἐχθροὺς τόσον ἰσχυροὺς ; ἠρώτησεν
 ὁ βασιλεὺς.

— Πολὺ τυφλὴ θὰ ἦμην ἂν δὲν ἀνε-
 γνώριζα τὴν κρυφίαν ἐνέργειάν των εἰς ὅλ-
 αὐτά.

— Καὶ νομίζετε ὅτι αὐτοὶ μὲ περιστοι-
 χίζουσιν ;

— Φοβοῦμαι ὅτι εὐρίσκονται πλησιέ-
 στατα Ὑμῶν.

— Κυρία ! ἀνέκραξεν ὁ βασιλεὺς πει-
 ραχθεὶς.

— Μεγαλειότατε, ἀκούσατέ με. Ἡ εἰ-
 μαι δι' ὑμᾶς κατὰ τι ἢ δὲν εἶμαι τίποτε.
 Ὁ μόνος σκοπὸς τοῦ βίου μου εἶνε νὰ κα-
 ταστῶ ἀξία τῆς ἀγάπης τῆς Ὑμετέρας
 Μεγαλειότητος, πρὸ πάντων ὁμῶς νὰ κα-
 ταστῶ ἀξία τῆς ὑπολήψεώς της. Εἰργά-
 σθην νύκτα καὶ ἡμέραν ὅπως τελειοποιήσω
 τὸ εἶναί μου διὰ τῆς μελέτης καὶ διὰ τῆς
 προσευχῆς. Ἐσχον τὴν ἀξίωσιν, καὶ ἐπι-
 τραπήτω μοι τοῦτο, νὰ ἐπαναφέρω τὴν Ὑ-
 μετέραν Μεγαλειότητα εἰς τὸ πρέπον ση-
 μεῖον, παρέχουσα αὐτῇ βίον κρείττονα τοῦ
 παρελθόντος πρὸ τῆς ἀποκτήσεως τῆς αἰ-
 νίου μακαριότητος. Πρὸς τοῦτο ἔπρεπεν ὁ-
 πως μεταξὺ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος
 καὶ ἐμοῦ μὴ ἀνακινῶνται τὰ ἐλεεινὰ ζητή-
 ματα, ἅτινα ἀτιμάζουσι τὸ πνεῦμα παρὰ
 τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐξευτελίζουσι τὴν ψυ-
 χὴν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ὁ βασιλεὺς τῆς
 Γαλλίας, ὅστις διὰ τοῦ βίου του ἐσκανδα-
 λίζε τοὺς ὑπηκόους του, ἐπανῆλθεν εἰς
 τὴν ἀγιότητα καὶ εἰς τὴν δικαιοσύνην.
 Δὲν ἀρπάζει πλέον τὴν γυναῖκα ἀπὸ τὸν
 σύζυγον, τὴν μητέρα ἀπὸ τὰ τέκνα. Δὲν
 ἐπιβάλλει πλέον εἰς τὴν παλλακὴν τὴν νο-
 θεῖαν τῶν τέκνων, ἅτινα αὐτὴ γεννᾷ ἐκ
 τοῦ ἡγεμόνος. Δὲν ἐπιβαρύνει πλέον τὴν
 συνείδησιν τῶν νομίμων τέκνων του διὰ
 τοῦ θανασίμου ἀμαρτήματος τοῦ μίσους,
 ὅπερ τρέφουσι κατὰ τῶν νομιμοποιουμένων
 ἀδελφῶν των. Λουδοβίκος ὁ Μέγας, καθί-
 σταται Λουδοβίκος ὁ Ἀγνός, ὁ Ἀνεπίλη-
 πτος. Καὶ αὐτὸς εἶνε ὁ ὠραιότερος θρί-
 αμβος, ὃν δύναται νὰ ὀνειροπολήσῃ γυνὴ
 πλήρης σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν
 βασιλέα της.

— Πολὺ καλὰ, πλὴν . . . ; εἶπε δια-
 κόπτων αὐτὴν ὁ βασιλεὺς μετὰ γαλήνης,
 ὡς νὰ εὕρισκε τὰ δύο ἐκεῖνα ἐπιθετὰ ἐξό-
 χως ἐφαρμοζόμενα κατὰ τὴν περίστασιν
 ἐκείνην.

— Μεγαλειότατε, ἐξηκολούθησεν ἡ
 μαρκτησία, διὰ νὰ φαίνεσθε Ὑμεῖς ἀγνός,

πρέπει καὶ ἐγὼ ἐπίσης νὰ φαίνωμαι τοιαύ-
 τη. Ἡ σύζυγος τοῦ Καίσαρος πρέπει νὰ
 εἶνε ἀνωτέρα πάσης ὑπονοίας. Ἄλλ' ὁ-
 μως οἱ λίβελλοι καὶ αἱ σάτυροι μὲ παρι-
 στῶσιν ὡς τὴν δεδηλωμένην τετάρτην Ὑ-
 μῶν παλλακίδα. Ἡ ἡλικία, ἣτις θὰ κα-
 θίστα ἀμφοτέρους ἡμᾶς γελοίους διὰ τὰ
 παραπτώματά μας, καθιστᾷ σεβαστὰ τὰ
 νόμιμα καὶ ἀσπίλα αἰσθήματα. Σήμερον
 εἴμεθα γελοῖοι, Μεγαλειότατε, πρέπει νὰ
 τὸ ὁμολογήσωμεν, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει πλέον
 ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀθωότητός μας.

— Ὁ Θεὸς τὴν γινώσκει.

— Καὶ ὁ κύριος Μονσεβρέιλ ἐπίσης, θὰ
 μοῦ εἴπετε· πλὴν οὔτε ὁ Θεὸς οὔτε ὁ κύ-
 ριος Μονσεβρέιλ θὰ εἴπωσιν εἰς τοὺς λι-
 βελλογράφους πόσον ἀδικον ἔχουσι νὰ μᾶς
 συκοφαντῶσιν.

— Ἐπὶ τέλους, κυρία, χθὲς ἀκόμη ἡ
 γαμήλιος αὐτῇ πράξις ἦτο ἀγνωστος εἰς
 ὅλους, μὲ ὅλην τὴν ιδέαν τὴν ὁποίαν σεῖς
 εἴχετε περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς εἰς τὰ
 ἀρχεῖα τοῦ κυρίου Ἀρλαί.

— Τὸ εἴθευρα ἐγὼ ὅτι ὑπῆρχε, καὶ
 τοῦτο, ὡς σὰς εἶπα, μ' ἐκράτουν ἐν τῇ
 ἀδυναμίᾳ μου, ἦντλουν ἐξ αὐτοῦ θάρρος
 ἀνέκφραστον. Ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι τις ὑ-
 περήφανος, βασιλεῦ, ὅταν ἔχῃ τὴν τιμὴν
 ν' ἀνήκῃ εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα.
 Ἀλλὰ σήμερον οὐδὲν ὑπάρχει, οὐδέν. Ἀμ-
 φιβάλλω, δὲν ἐνθυμούμαι πλέον. Ἄν μοῦ
 ἀρνηθῶν ὅτι εἶμαι σύζυγός σας, θὰ κύψω
 ταπεινῶς τὴν κεφαλὴν. Φαντάζομαι ὅτι
 Λουδοβίκος ὁ Μέγας ἔχει μίαν τελευταίαν
 παλλακίδα. Τί λέγω τελευταίαν ; μίαν
 παλλακίδα, τὴν ὁποίαν ἄλλαι θὰ διαδε-
 χθῶσιν.

— Κυρία, μὲ δυσαρρεστεῖτε πολὺ, τα-
 πεινῶνατε τὸν ἐαυτόν σας. Ἡ ἀπώλεια
 τοῦ ἐγγράφου ἐκείνου σὰς στενοχωρεῖ τό-
 σον ; Πολὺ καλὰ· ἡ ἀπώλεια νομίζω ὅτι
 διορθοῦται. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ὅστις συνέ-
 ταξε τὴν πρώτην πράξιν, θὰ συντάξῃ καὶ
 δευτέραν.

— Ἀδύνατον, Μεγαλειότατε. Ὁ ἀ-
 πῆντων καὶ εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειό-
 τητά, ἂν ἐβλεπα τὸ πρῶτον ἐγγράφον ἀ-
 ποτεφρούμενον ἐντὸς πυράνου· ἀλλ' ἔχω
 τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ ἐγγράφον αὐτὸ εὐ-

ρίσκεται εἰς χεῖρας πονηροῦ τινος, ὅστις τὸ σχολιάζει καὶ ὅστις μᾶς περιγελά, ἐναθρονόμενος διότι ἡτίμασε δύο συνειδήσεις, τὰς μάλλον ἐντίμους καὶ ἐναρέτους ἐξ ὧν συνήψαν ποτε πρὸς ἀλλήλας χριστιανικὸν σύνδεσμον. Μεταξὺ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος καὶ ἐμοῦ ὑπῆρχε συμφωνία νὰ μὴ γνωσθῇ ποτὲ τὸ συνοικέσιόν μας. Γινώσκετε, Μεγαλειότατε, ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ ὅρος ἐν ἐτόλμησα νὰ ὑπαγορεύσω εἰς τὸν βασιλέα μου, ὅταν ἠδύοκῃσεν ἀνυψώσῃ τὴν Ἑσθὴρ μέχρις Αὐτοῦ...

— Κυρία... εἶπεν ὁ βασιλεὺς χαίρειτίζων μετὰ χαρίεντος μειδιάματος τὴν ἐπιτήδειον γυναῖκα, ἥτις ἐγίνωσκε τόσον ἐντέχνως νὰ κολακεύῃ τὴν ἀμετρον ἀλαζονίαν του, ὑποσχομένη αὐτῷ σιγὴν περὶ τοῦ συνοικεσίου, δι' ὃ αὐτὴ δὲν ἐτόλμα νὰ μεταμειληθῇ.

— Ναί, ἐξηκολούθησεν ἡ μαρκησία· ὁ σύνδεσμος ἡμῶν πρέπει νὰ μείνῃ ἀπόκρυφος. Καὶ θὰ εἶνε τοιοῦτος, ἐνόσω τὸ μυστικὸν δὲν θὰ γνωρίζῃ κανεὶς. Ἀλλ' ἂν ἀνεκαλύπτετο... ὦ! ἀπαντήσατέ μου, εἰς ποῖαν τάξιν θὰ κατεβιβαζόμεν ἐγώ, ἡ θεοραπαινίς σας; Καθίσταμαι ταπεινὴ καὶ δειλὴ εἰς τὴν Αὐλὴν σας, ἐγὼ ἡ σύζυγός σας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· δύναμαι νὰ ὑπομείνω ἐπὶ πλέον τὴν ταπεινώσιν ταύτην, ἐὰν ὁ βαθμὸς μου καταστῇ γνωστός; Θὰ ἀνείχεσθε ἡ σύζυγός σας νὰ ὑποκλίνεται πρὸ τῶν δουκιστῶν καὶ νὰ ζῇ ὡς ἡ ἡγουμένη τῆς μονῆς τοῦ Σαῖν-Σύρ; Ἐξ ἄλλου, Μεγαλειότατε, δὲν θ' ἀνθιστάμην ἐγὼ εἰς δημοσιότητα, ἥτις ἐνδέχεται νὰ προσβάλῃ τὴν βασιλικὴν Ὑμῶν ὑπερηφάνειαν; Τὸ γένος μου μοὶ ἐπιτρέπει νὰ φέρω στέμμα;... Τί θὰ ἔλεγον τὰ τέκνα σας καὶ ὁ λαός σας; "Οχι! ἡ συμφορὰ αὕτη ἡ ἐνσκήπτουσα ἐπ' ἐμοῦ διανοίγει τοὺς ὀφθαλμούς μου. Χρεάζεται μέγα θάρρος, Μεγαλειότατε, ὅπως ἀποτελειώσω τοὺς λόγους, οὓς ἤρχισα τρέμουσα· ἀλλὰ διακινδυνεύει ἡ δόξα τοῦ βασιλέως μου καὶ ἡ ἰδική μου τιμὴ· πρόκειται περὶ τῆς εὐθύνης, ἣν ἀνέλαβον ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, ὅπως καταστήσω τὸν βίον σας εὐτυχὴ καὶ ἀσπλιν. Μεγαλειότατε, ἐπειδὴ ἡ ἐξαφάνισις τοῦ ἐγγράφου δὲν εἶνε φυσικὴ, ἐπειδὴ εἶνε προὶόν κλοπῆς, ἐπειδὴ κἀποιοις ἐπικίνδυνος ἄνθρωπος, πιστεύσατέ με, κατέχει τὸ μυστικόν μας διὰ νὰ καταχρασθῇ ἐν εὐκαιρίᾳ, δὲν πρέπει νὰ υπογράψῃ ὁ κύριος Ἀρλὰν δευτέραν πρᾶξιν· πρέπει ἡ πρώτη νὰ ἐξαφνισθῇ ὁλοτελῶς.

Ὁ βασιλεὺς, ὅστις εἶχε τοὺς ὀφθαλμούς κατὰ νεύοντας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς εὐγλώττου ὁμιλίας τῆς μαρκησίας, τοὺς ἀνύψωσεν καὶ τοὺς προσήλωσεν ἐπ' αὐτῆς ἀκούων τὸ συμπέρασμα.

— Νὰ ἐξαφνισθῇ τὸ ἐγγράφον; εἶπε διατί, κυρία; καὶ πρὸ πάντων τίνι τρόπῳ;

— Λέγουσα πρὸς Ὑμᾶς τίνι τρόπῳ, Μεγαλειότατε, θὰ σας εἴπω καὶ τὸ διατί. Ἄν λάβωμεν Ὑμεῖς καὶ ἐγὼ θαρραλέων ἀπόφασιν, τὸ ἐγγράφον ἐκμηδενίζεται καὶ χάνει πᾶσαν ἀξίαν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κατέχοντος αὐτὸ κατὰ τὴν στιγμὴν τούτην.

— Ἐξηγήθητε.

— Ἀς ἀποχωρισθῶμεν, Μεγαλειότατε. Ἀφήσατέ με νὰ σας ἀποτείνω τὸ τελευταῖον χαῖρε. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ κλεισθῇ διὰ παντὸς οὐχὶ εἰς Σαῖν-Σύρ, τὸ ὁποῖον, φεῦ! κεῖται πολὺ πλησίον, ἀλλ' εἰς μονὴν τινὰ τῆς Βρεττανίας, τῆς Νορμανδίας, τῆς Γερμανίας, ἐν ἀνάγκῃ, ὅταν δὲ παρουσιασθῇ ἡ γαμήλιος πρᾶξις, δὲν θὰ ἔχετε ἀνάγκην νὰ εἴπετε ὅτι εἶνε πλαστή, δὲν θὰ ἔχετε ἀνάγκην νὰ συστήσετε εἰς τὸν Βοντὰν καὶ εἰς τὸν Μονσεβρέιλ νὰ διαμφοισθητήσωσι τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς των. Ἡ Εὐρώπη πᾶσα, ἥτις σας γινώσκει, θὰ εἴπῃ: Ἦτο ψεῦδος ὅτι ἡ κυρία Μαιντενὼν ὑπῆρξε σύζυγος Λουδοβίκου τοῦ Μεγάλου. Οὐδέποτε ὁ ἡγεμὼν αὐτός, ὁ ἐντιμότατος ἀνὴρ τοῦ κόσμου, ἠθέλην ἀφήσει τὴν σύζυγόν του ἐξυβριζομένην παρὰ τῶν λιβελλογράφων. Ὁ Λουδοβίκος ΙΔ' ἦτο βασιλεὺς δυνάμενος νὰ ἐπιβάλῃ τὴν βασιλίσσαν του εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Ὁ βασιλεὺς, οὐ οἱ ὀφθαλμοὶ ἀπήστραπτον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπαντήσεως ἐκείνης, διέκοψε πᾶρυτα τὴν μαρκησίαν.

— Ἐχετε δίκιον, κυρία, εἶπεν. Ἀφοῦ τὸ ἐγγράφον εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τρίτου, εἰς χεῖρας ἐνὸς ἐχθροῦ, ἀναμφιβόλως, τὸ μυστικόν μας ἀποκαλύπτεται. Μυστικὸν τοιοῦτο ἀτιμάζει πάντα τίμιον ἄνθρωπον καὶ κατὰ συνέπειαν πάντα ἀγαθὸν βασιλέα. Δὲν εἶνε πρᾶγμα ἐντιμὸν ν' ἀποκρύπτῃ ὁ χριστιανὸς ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τὴν σύζυγον, ἣν ἐνυμφεῖται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Δὲν εἶνε ὀρθὸν πολιτικῶς τὸ ἀποστέλλειν εἰς ἡγεμῶν, ὡς ἐγώ, στρατοὺς πρὸς καταπολέμησην τῶν γειτόνων του διὰ τινὰς ἀσημάντους λόγους ὑπερβολικῆς φιλοτιμίας, καθ' ὅν καιρὸν δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ ἡ αἰσχύνῃ εἰς τὴν οἰκίαν του διὰ τοῦ στόματος ἐνὸς συκοφάντου. Πράττετε, ὅτι λέγετε, καὶ λέγετε ὅτι πράττετε· αὕτη εἶνε ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ ἀρχή μου. Δὲν θὰ με ἀφήσετε, κυρία, καὶ θὰ γείνη γνωστὸν ὅτι δὲν πρέπει νὰ με ἀφήσετε πλέον, πρὶν ἢ ὁ κλέπτῃς τοῦ ἐγγράφου τολμήσῃ νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτοῦ.

— Θεέ μου! Μεγαλειότατε! ἀνέκραξεν ἡ μαρκησία ὡρᾶ ἐκ συγκινήσεως. Τί ἀκούω νὰ λέγῃ ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης!

— Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον αὐριον οἱ δούκες καὶ οἱ ὁμότιμοι, οἱ καρδινάλιοι καὶ οἱ ἐξ αἵματος πρίγκηπες θ' ἀκούσωσιν ἐν πλήρει συνεδριάσει.

— Ἐγώ, Μεγαλειότατε, ν' ἀνέλθω ἐπὶ τοῦ θρόνου, νὰ καταλάβω τὴν κενὴν θέσιν τῆς σεπτῆς βασιλείσεως, ἥτις ἐκάθησε παρὰ τὸ πλευρόν σας; "Οὐ! οὐδέποτε, οὐδέποτε!

— Δὲν πρόκειται περὶ τοῦ θρόνου, ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς, πρόκειται περὶ τῆς νομίμου ἀναγνωρίσεως τῶν συζυγικῶν σας δικαιωμάτων. Εἰς τοῦτο ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ με παρακούσετε. Τοιοῦτοτρόπως θὰ τεθῇ τέρας εἰς τὸν ἐλεεινὸν αὐτὸν βίον, τὸν πλήρη ἀγῶνων καὶ προφυλάξεων· τοιοῦτοτρόπως θὰ στερεύσωσι τὰ δάκρυα, τὰ ὅποια βλέπω καθ' ἐκάστην νὰ χύνετε, καὶ θὰ τελειώσωσι οἱ ἀπέναντι τοῦ Ἑσταυρω-

1. Ἰδε εἰκόνα φύλλου 209.

μένου θλιβεροῦ σας ἔλεγχος, καὶ οἱ ἀγῶνες, οἵτινες καὶ ὑμᾶς ἐξαντλοῦσι καὶ ἐμεῖ φοβέουσι. Ποθῶ ἀναπαυσιν, ποθῶ νὰ ἴδω μειδιάμα ἀνυπόκριτον· αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην τῆς ἐλευθερίας ἐν τῷ οἴκῳ μου, τὴν ὁποῖαν χαίρει καθεὶς ἀστὸς ἐκ τῶν ὑπηκόων μου. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ λαός μου ψιθυρίζει σιγὰ καὶ θὰ ἐπαναλαμβάνῃ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου καὶ τῆς ἰδικῆς σας, ἐνόσω κρυπτόμεθα, μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας οὐδὲν θὰ ἐπαναλάβῃ πλέον, ἐὰν δειχθῶμεν εἰς τὸ φανερόν. Δὲν σας ὑπόσχομαι, κυρία, ὅτι αὐριον θὰ εἴσθε βασιλίσσα· πρέπει νὰ συμβουλευθῶ περὶ τούτου τὰ συμβούλιά μου· ἀλλ' αὐριον, κυρία, ὁ γάμος μας θὰ διακηρυχθῇ.

Καὶ πρὶν ἢ ἡ μαρκησία, ἑξαλλος ἐκ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἐκπλήξεως, προφθάσῃ νὰ γονυπετήσῃ ὅπως εὐχαριστήσῃ τὸν Θεὸν καὶ εὐχαριστήσῃ τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν βασιλέα διὰ τὴν ἀπίστευτον αὐτὴν νίκην, τὴν ὁποῖαν ἐκέρδησεν ἀνελπίστως, προκειμένου περὶ γεγονότος τόσον ἀσημάντου, ὁ βασιλεὺς, ἀφοῦ ἀνήγειρε τὴν κυρίαν Μαιντενὼν καὶ ἡσπᾶσθαι τὴν χεῖρά της, ἐξῆλθε μετὰ τὴν κεφαλὴν ἐπλημένην ἐκ τοῦ θαλάμου της καὶ μετέβη εἰς τὰ ἰδιαιτέρὰ του δωμάτια, ὅπου τὸ πλῆθος τῶν αὐλικῶν ἀνέμενε παρὰ τὴν θύραν μυρία ποιοῦν σχόλια περὶ τῆς βραδύτητος ταύτης τοῦ βασιλέως, οὗτινος τὸ δεῖπνον εἶχε παρατεθῇ εἰς τὴν τράπεζαν ἤδη πρὸ ἡμισείας ὥρας.

Ὁ βασιλεὺς ἐκάθησε παρὰ τὴν τράπεζαν, ἔλαβε τὸ ποτήριον πλήρες, πρὶν θίξῃ τὰ φαγητὰ καὶ ἐγείρων αὐτὸ ὑψηλὰ, ἀποτεινόμενος δὲ πρὸς τοὺς περιεστώτας μετὰ τὴν εὐχὴν:

— Προπίνω ὑπὲρ τοῦ κυρίου Κατινά, εἶπεν, ὅστις θεῖξ συνάρσει ἐνίκησε τὸν δοῦκα τῆς Σαβοΐας εἰς Σταφφάρδην. Εἶνε καλὴ εἰδήσις, κύριοι· εἰδήσις σημαντικὴ. Διὰ τὴν σήμερον αὕτη εἶνε ἡ μόνη. Αὐριον τὰ λοιπά, κύριοι· κάθε πρᾶγμα εἰς τὸν καιρὸν του.

Καὶ μετὰ τοὺς ζωηροὺς αὐτοὺς λόγους τοὺς ἐμπλήσαντας ἀγαλλιᾶσεως καὶ περιεργείας πᾶσαν τὴν ὁμήγυριν, ὁ μέγας βασιλεὺς ἤρχισε νὰ δειπνᾷ με δρεξίν ἀληθῶς βασιλικήν.

Ἐπεται συνέχεια.

FORTUNÉ BOISGOBEY

ΤΟ ΚΟΜΜΕΝΟ ΧΕΡΙ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια]

Ἐγνώριζεν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ὑπηρετᾶται τοῦ οἴκου, ὅτι ὁ κύριος δὲ Καρνεὼλ ἀπώλεσε τὴν θέσιν του καὶ θὰ ἤκουσε βεβαίως ὅτι ἀπεφάσιζε νὰ φύγῃ ἐκ τῆς Γαλλίας διότι ἡ αἰφνιδικὴ ἀναχώρησις του θὰ ἐσχολιάσθαι ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν.

— Πραγματικῶς εἰμαι ἀτυχής, ἐσκέ-